

عنوان مقاله:

بررسی فقهی - تربیتی اشتغال زن

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی مطالعات فقه تربیتی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید حسن عابدیان - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

صادق اخوان روشندل - مدرس حوزه علمیه قم

عادل المزیعل - دانش آموخته سطح 4 جامعه المصطفی؟ص؟ العالمیه رشه فقه و اصول

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مهم فقهی که با زندگی اجتماعی گره خورده است، اشتغال زن در بیرون و به تبع آن، اختلاط با مردان در محیط کار است. این موضوع علاوه بر فقه، فضای تربیت را نیز تحت تاثیر قرار داده است؛ زیرا کار زن در خارج از خانه، فرایند تربیت فرزندان را تحت الشعاع قرار داده و لطمت عاطفی و روانی به فرزندان وارد می سازد؛ ازاین رو ممکن است اساس تربیت خانوادگی که زن به عنوان «مادر» نقشی محوری آن را ایفا می کند، دستخوش تغییرات نامطلوب بنیادین شود. اسلام به طور کلی، اختلاط دو جنس مخالف - در صورتی که همراه با خلوت مرد و زن نامحرم در فضایی که دیگری در آن نمی تواند رفت و آمد داشته باشد نباشد - را منع نمی کند؛ ازاین رو به گمان برخی، لفظ اختلاط به معنای مزبور، اصطلاح جدیدی در فرهنگ اسلامی است. در مقابل برخی، اختلاط زن و مرد را به طور مطلق منع کرده و معتقدند بر اساس نصوص قرآنی و روایی، خروج زن از منزل و توقف در محل کار برای مدت طولانی، ممنوع است، زیرا معمولاً به اختلاط با نامحرمان منجر می گردد. نوشتار حاضر استنباط حکم فقهی اشتغال زن در فرض اختلاط با نامحرم و نیز اثرات تربیتی ناشی از کار زن در خارج از خانه را با روش تحقیق اجتهادی مورد بررسی قرار داده است. بررسی ادله، حاکی از آن است که مطلق اختلاط زن و مرد حرام نیست بلکه حرمت اختلاط بر فرض احتمال فتنه و وقوع در ورطه گناه، مترتب می گردد. همچنین اگر اشتغال زن، اثر سوئی در تربیت و رشد و تعالی کودکان به ویژه در سنین پایین داشته باشد، می توان به کراهت و در برخی مراتب به حرمت آن حکم نمود.

کلمات کلیدی:

حجاب، تبرج، کار زنان، فقه تربیتی، فقه خانواده، تربیت خانوادگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481372>

